

ВХОДНІТЬ ЩОДНЯ РАНО

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 450 зод.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 зл. — Зміна адреси 1 зод.

Телеф. Редакції: 29-41.
" Друкари: 29-26.
—
В СПРАВИ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

* Шкаво, що українська соціална лінія, будучи ще в дашки не жва боротьба з польським і акціоністським буржуазизмом, не розвивала «Курсу революції», не виходила з польської чи жидівської конспірації, не поборола дружества з польським націоналізмом, тільки як самі «афетивні» революції заперла проти українського Націоналізму-Демокру. Обидважні в домі організації та масам стверджували мимові угодність УНДО. Ця «прва» мимові іх націоналістична з єдиною акціоністичною іх націоналістичною і єдиною засадою через Комуністичну і єдиною засадою через Комуністичну. Своєю прийнятою не розвивати революції в домі, про що свідчить між іншим галицький листок від Чортків з підписом: «Совет» — Ред.

В безконечній черзі...

Політичний процес 15-вих.

Шостий день розправи.

Промова прокуратора.

смих „Проміт“, вона своєю розкладовою роботою підготувала грунт „дощини“.

Нема найменшої причини захоплюватися „дошовістністю“ української соціальної діяльності. Викликом точкою симпатій деяких наших ког до опозиційності є піднесення українського народу на Раді України, що припускається несуттєвої інституційної опозиції проти русифікаційної групи Катановича. На ділі ж це є прихильний відношення української, тільки зріст української національної стійкості. Між іншим і парадоксальною ознакою є догадка, що на Україні нічим не була інтернаціонально-соціальною революцією, а наступна доба національної революції.

Перед самою українською соціальною діяльністю лежить велика будучини. Поневірники її: українська національна соціальна боротьба (між собою) і більшість українців є найкращим знаменням цього. Певення Шумського в КПЗУ, відсутність твердості ліній, страх, щоб опозиційність не підірвала „добробуту“ націоналізму і піддала союзників — оскільки чи пізніше повстане їх до московської Канони. Інакше опозиційність мусить фактично йти на „добробуту“ позитиву, а не було б із загальною.

Початкова задиркуватість і пильність опозиції — після вступних ланок — основоположні на тому, що в її рядках була більшість провідників української національності. Розглядаючи ЦК КПЗУ московський центр не мав епершу навіть з кого скласти наказом цехів. Комітет. В тому містілася вся сила опозиції. В тому часі московські прихильники ходили посоловці, бо в їх вигадливому Кому. Партия Зах. України без українців. Але час і — що важливіше! — матеріальні ресурси Комітету працюють з некористю опозиції. Але інтелігентсько-голова „маса“ не може довго підтримати на сухому і гіршому хлібі опозиції. Скорше чи пізніше за цими дверима може вона повертати на лаву Авраама. Свідчить про це не лише думка б. редактора „Нашого Слова“ Дурделі, але і перехід одного з мінських комуністів (б. петлюрівського поповника) в ряди казаччини. Свідчить про це і постановка Центр. Комітету Сель-Роб-Бднств в 29. квітня в рубриці „З партійного життя“ про переведення б. пос. Максимі, який ще недавно стояв на чолі опозиційності, а тепер

„лизнав Дурделівську групу, так звану „Сель-Роб-Бднств“, ставши на русифікаційний погляд народолюбівця та взагалі занадто вороже ставившись до національної лінії партії Сель-Роб“.

Що не аналізує? Не аналізує, що Максимі не признає когати гіркого хліба опозиції і взагалі відкидає з драгого корабля опозиції на комуністичний павирин, де в познани доволі і де бури не страшні. А на Максимію наставили вже в пос. Чучай, а за ним підуть і інші.

Отже, не ліквідація і самознищення (шилою перебіжництва) української соціальної діяльності буде громадянсько-політичним життям. Вона протиставляє атмосферу і виступає людей. А одночасно аналізує ілюзії, блудними огнями блукають в нашому громадянстві на тему: постійного переукраїнізації діяторів ліній партії і вартості сили Рад України. Для українського національного табору краще мати до діла в чужині-інтернаціональній організації, як в українському соціальному лінійку. Перша жила своїм особливим русифікаційно-політичним складом позбавляє боротьбу з чужинним націоналізмом, а друга востанок може підтримувати ілюзії і вводити змішання в масах.

Як уже зазначено, наголошуємо на поразці національної революції на Україні. Не не знають всі ознаки на неї і землі. Знищення української соціальної діяльності, яка хоче солідаризувати українську національну стійкість, могло б тільки припинити і відсутність природного аростану в розгортанні тієї стійкості. А це хліб як в інтересі українського народу. Протом опозиції і побіда інтернаціонально-територіальної діяльності скорше обличить нас до однієї української унітарної національно-політичної діяльності.

Прис. судді Панове чули оборону підсудних і додали їх висновок з уст свідків. Тепер їм виступає голосу прокуратора, оборонця і розіме провідників. Після того прому андати свій вердикт, що був би доказом справедливості з о-судженням учинку підсудних.

Починаючи до обговорення вини поодиноких обвинувачених, спону дещо про теплу звичку підсудних. Початку того всього треба дошукатися ще в тому часі, як Польща „ліквідувала“ українську „виправу“ і як після того повстала за кордоном військова організація, що в рр. 1921—23 означила свою діяльність численними саботажми, убивствами і т. д. В 1925 р. прийшло в тієї організації до розпаду і тоді влилося з неї ЗУНРО. Ми тут чули дві її відомості, видані в 1926-27 роках. До того назвали її відомості, знаємо: до саботажів, убивств, до приготування повстання проти Польщі. Тут прок. цитує різні марканти місії з тих обох відомості.

З кроти прок. переходить до аналізу звички підсудних, підтвержуючи, що всі вони допустилися злочину державної зради, бо до кваліфікування того злочину вистарчає вже сам злочин, сама устна агітація за відірвання частини від цілості. Що має на совісті ЗУНРО, ми чули тут з уст прок. функціонерів. У серпні-вересні 1927 р. піднято кілька обертів і намагалося зосередити ушкодити заплану ліній з різних місць (в числі ті обертів і ті місця).

Переходячи до вини поодиноких обвинувачених, прок. цитує їх на 3 півки. Перша півка: Бажинський, Бажинський, Пис, Юрко Стефанів і Михайло Стефанів. Цей гурток проіснував аж до останнього моменту. Перший з них, Михайло Бажинський, уперто не признавав до нічого ні в області політичній, ні в суді. Шойно тут на розправі він заявив, що не була організація революційна і що він діставав прикази від однієї особи, якої імені не вказав. Два свідуючі обвинувачені Бажинський і Пис призналися, що перегнали і зал. стовпів, діставили таке доручення від Бажинського. Два останні з того гуртка, Юрко і Михайло Стефанів, призналися, що були в тім гуртку, який вони назвали драматично-відчуженом, вони разом з 3-ма першими входили в негласний складник, читали „Українського Революціонера“ і т. д. До того всього всі вони призналися без ніякої проеси і лінійної сторони, бо ніхто з них ні одним словом не жалувалося на якийсьбудь катися чи але обходження з ними. Висновок прок. означає, що підсудні не могли допуститися свого звичку засвідком легкодушності, сваволі чи студ. жарту.

Друга група обвинувачених: Кирило

Стефанів, Маданський, Діах, Микола Стефанів і Одинський. Вони обвинувачені тільки в приналежності до революційної організації, яка мала на меті відвоювати Західну Україну від Польщі і виступати в приналежності до революційної організації. Вони теж читали негласну літературу і охочілися на негласні збори, хоч не доклали нічого. Потім прок. подібно свідчить на конімі в цієї групи і характеру злочинного по думці акту обвинувачення, зазначуючи акції, що ця півка належала тільки часом до революційної організації. При цій нагоді прок. каже, що близько в пів 10-обвинувачених, б. учеників польської гімназії в Сятиві, були передані українськими української гімназії в Коломиї або в Станіславові.

Остання група обвинувачених — це ученики української гімназії в Коломиї Генні, Горюх, Бажинський, Берлад і Стефанів. З них Генні мав доручення підтати зал. дрти, до того забралися були Горюх і Бажинський, але їх приловлено ще вчас і до того злочину не допущено. Як Бажинський у Сятиві, так Генні в Коломиї надавав привади іншим підсудним: він організував Бажинського і Горюха до того, що вони намагалися підтати зал. дрти. Потім прок. подібно розбирає вини обвинувачених з комуністичного гуртка, при чому свідують спеціально на відношення у цій гімназії, в якій на його думку, вже давно були різні негласні гуртки і організації.

При кінці прок. підкреслює ще раз з нагисом, що обвинувачені були членами ЗУНРО і ділали з доручення тої організації. Тільки літературу тої організації знайдено при ревізії в обвинувачених, тільки про ту організацію говорили вони в своїх зізнаннях. А в тім для справ не обстоє, бо ЗУНРО повстала з роздуму в УВО, якої перальним органом — це жила прок. — був „Український Революціонер“, а шойно пізніше „Сурма“. Тому дехто з підсудних міг і не розбиратися в тих різниціх і читати давніше „Українського Революціонера“, був переконаний, що ЗУНРО аж своїм органом — це те саме, що давніше спільна УВО. Як це так — організації ці були антидержавна і пропагувала саботажі і убивства. Обвинувачені без сумніву саботажистів і не може їх оправдати те, що вони підосвідчені діти, бо революційний ас послугують методично людьми, яких ум найкорше пристушаний до всяких справних гасел.

Тому, що обвинувачені ділали з роздумом і з прамедитатією на школу держави, прок. просить лаву присяжних видати такий вердикт, що був би осудженням злочинної діяльності всіх підсудних.

РЕЗУЛЬТАТИ ПРОЦЕСУ

предсідником був саме український. Так, 6 іх двох і вони бонтяся навіть власної тіп. Давніше в Галичині судді, коли навіть нова судом були польськими шовіністами, то в суді були об'єктивними. Трагедія сторін молодими суддями є просто обурююча. До селян не кажуть нічого як „літ“. Ваконі також гірші. Кожний закон кінчиться тим, що признає суперетні тим законам тратити обов'язуючу силу. Шухай тепер тих приписів. Суді є переглядати дрібними скарбовими справами. Вей політичні справи постійно скеровуються до приналежності суду у Львові, а присяжні судді вимушують іноді побіжними мотивами. Предсідник суду, коли він український боїться закиду, що протегує „гайдамаків“, а в конанні присуду залежить вже лише від доброї волі зовного. Треба вже докласти край системи політичних доходів. Нотарі використовують населення, головні при спадкових справах. Треба би не повирати суддям, післяком чого позрешає їх знайдування. Половина нотарі особисто не виконує уряду, як ще за посередництвом своїх заступників. В дальшому промови, порушених справу білоруського сенатора Рогоулі. Цей повення треба подати, що білоруський сен. Рогоулі був призначений в лютий п. р. на два роки тяжкої роботи на промову, яку виготовив на своїй посольській справознавстві акту чотирьох роки тому. На першому місці вибрав його Рогоулі сенатором. Востанок його затримали в арешті. В імені держави сам вибір спричиняє випущення на свободу. Тимчасом, коли Українсько-білоруський Клуб вів на підтримку арешту маршалок сенату не погодився справу тільки відіслав її до підтримки на комісії, послідується на те, начебто був протест міністра щодо випущення сен. Рогоулі. Перед тим же відбулася розправа перед апеляційним судом у Вильні, Уланового сенатора який на розправу в квітнях. 6. це обурююча легоденність з уживанні кайданів. Український письменник Фрало в одній новелі описує образи, коли то селянин промовив на армійськ спутану сляку. Помітивши затримав його та звільнив сляку, щоб її не мучили. Однак за звільню історію позіпінат провалити ладному, загосну в ладі. І літто її не позіпінат на земі. Давного Фрало назвав комуністичну цю державу — а річ йшла про Австрію — селянсько-комуністичною, бо брали в оборону селян, а не землі. Припорозовували президційного арешту до сенатора Рогоулі треба признавати лише політичним мотивам. До міністра судівництва не маємо довіри і будемо просувати проти бюджету. (Для повення на справі сен. Рогоулі додаємо, що за останній агаданій апеляційній розправі оборона пропонувала брошуру видачу в Мінську, в якій кається про потребу боротьби з Рогоулем, як буржуазним послом. Тимчасом його присуджено на два роки злидні за звільнення до „відірвання частини від цілості“ з користі сучасної держави. Побачивши ту брошуру, прокуратор знів на відомому розправі до 3. п. м.).

В апеляції пос. д-ра Льва Бачинського поспівував міністер Цар.

КАМПАНИЯ ПРОТИ МІНІСТРА МЕШТОВИЧА.

(ж) Сьогоднішній зарплатський газет подають перебіг із вчорашньої дискусії на бодж. комісії над бюджетом міністер судівництва під наголовою: „Кампанія проти міністра Мештовича“. І справді чути голоси, що козб дещобуд за кордоном у парламентарній, демократичній державі міністер аустриєць з такою односторонньою критикою, веденою до того таким гострим тоном як вчора, негайно подався би до димів.

ПРОГРАМА ПРАЦЬ СОЯМУ.

(ж) Засідання бодж. комісії відбувається завтра 4. п. м. (Дальший бюджет міністер судівництва). Також завтра відбується в північній 4. травня відбувається засідання комуністичної комісії і комісії засідання комісії правничої і конституційної (справа повені до закону про спільне оголошення законів у „Вісникі Законів“, себто справа пресоюх закріплі, ухвалені союзовим рішанням, на уряд відмовивши відрукувати у „В. Законі“). Освітню комісію скликає на 9-го п. м., приваичу теж на 9-го п. м. змелу на 14-го п. м. вилуку собору на 15-го п. м. До 15-го п. м. повення закрити справи бодж. комісії. Ваконі закриття відсвохних справ прийде на бодж. комісії десь на самім кілі, себто як кінець сідуючого тижня, з огляду на стан здоров'я міністра мари. Шухайського.

НАСЛІДНИК ГЕН. ВРАНГЛЯ.

(ж) У бувш. великого князя Миколи Миколайовича, який живе в околиці Львова, відбулася нарада провідників першого російської російської емігранції на чолі його наслідника поміщика в околицях ген. Врангеля, котрий був поміщиком російських емігранційних військових властей. Кандидатами на його наслідника є: ген. Кутузов, ген. Шаповалов, ген. Абрамов.

СОВІТСЬКЕ СЕЛО.

(ж) У селі Сава під Камінем розпочався татарський комуністичний Рогоулі, який хотів вигнати татарський промову. Арештовано 37 осіб.

3 парламентарної арени.

(Вилані телефонограми з 3. травня 1928.)

ПРОМОВА ПОС. Д-РА ЛЬВА БАЧИНСЬКОГО.

(ж) Вчора при розгляді бюджету міністер судівництва забрав слово також пос. д-р Лев Бачинський. Зміст його бувало оногодинний промови такий: Промовень жаліється на недоушення української мови до судівництва вупиреч істнуєчим законом. Сторони не можуть виправдувати себе, бо не розуміють мови. Сторонам злізно жалати присуду в рішній мові, але коли навіть суді прихильються до цього бажання, то не називають його відданням присуду лише перекладом його на іншу мову, яке порушається ганцеліній. З кудрієв, що суду у Ст. Галичині не мають навіть машини до писання в українській мові. Всклад суду є гірше вишлювали на постеруний поліції. Не мають ані будинків, ані писарського приладдя. Жонатим адвокатам ставиться погрози. Один предсідник суду забороняє заложити телефон в адвокатській канцелярії (голоса комісії пос. Бачинський: „Застається, що ним

10